

Posudek diplomové práce Pavly Veverkové
Oponent: Jana Veverková

Diplomová práce s názvem Historie hudebního kurzu Rodina zpívá, hraje a tančuje začíná bez obvyklého úvodu, který většinou objasňuje důvod zvolení daného tématu a stanovuje cíle a metody práce. Z kontextu vyplývá, že téma si zvolila sama studentka, která se zmíněného kurzu v minulosti mnohokrát zúčastnila.

Práce začíná stručným, ale výstižným historickým nástinem hudebního vzdělávání s důrazem na roli učitele v něm. Místy je tento obvyklý historický úvod, který má většinou kromě uvedení do problematiky prokázat schopnost práce s odbornou literaturou, až příliš stručný; např. odstavec 1.2 – Malý nástin současné situace, kde se z kritického pohledu na hudební vyučování počátku 20. století v předcházejícím odstavci dostáváme přes Komenského rovnou až k Orffově škole, jako nejsilnějšímu aktivizačnímu prvku v hudební výchově. Ze závěru kapitoly vyplývá, že pisatelka správně chápe, jak jsou sebelepší metody účinné pouze prostřednictvím kvalitních pedagogů. Z diplomové práce vyzařuje obdiv právě k takovým osobnostem, které působí v hudebním kurzu v Pelhřimově.

V další části jsou přehledně a s následujícím komentářem uvedeny kurzy pořádané Českou hudební společností a Českou Orffovou společností. Podrobněji se studentka věnuje kurzu Lenky Pospíšilové Hrátky s hudbou a nabízí srovnání s kurzem Rodina zpívá, hraje a tančuje. Další kapitola přináší historii Orffova Schulwerku, z českých autorů se autorka věnuje především Pavlu Jurkovičovi, zakladatelské osobnosti pelhřimovských kurzů. Kritickou poznámkou k těmto pasážím je nejednotné psaní velkého písmene ve spojení Orffova škola, Orffův instrumentář (chyby na s. 18, 19, 19, 20, 20, 21). Následuje velmi podrobné zpracování historie kurzu, uvádí jeho současnou podobu, harmonogram a profily lektorů kurzu. I když shromáždění a utřídění faktů je úctyhodné, mnohé informace mi připadají v textu nadbytečné, např. názvy písní v jednotlivých ročnících kurzů, které tvoří 30 stránek práce. Za velmi cenné považuji videa z kurzů, které mohou být přínosným metodickým materiálem pro učitele hudební výchovy.

Závěr práce přináší stručné zhodnocení kurzu v Pelhřimově. Svědčí o tom, že si pisatelka velmi správně uvědomuje význam takovýchto akcí. Lze jen doufat, že se těchto nebo podobných akcí bude nadále zúčastňovat.

Práce byla napsaná světomitě a s osobním vztahem k popisované látce. Je škoda, že po jazykové stránce lze práci bohužel vytknout množství neobratných vyjádření a chybných formulací (např. s. 6, 10 – 3x, 11, 14, 15, 24, 27, 32, 33, 38). Do diplomové práce češtinářky rovněž nepatří hovorová rčení – na každý pád, ta která (31, 96), věty neobratně ukončené třemi tečkami (42, 96), opomenutí interpunkčních znamének (26, 29) aj.

Přes uvedené výhrady se domnívám, že se jedná o kvalitní diplomovou práci, jejíž pasáže by mohly být otištěny např. v časopise Hudební výchova. Vydání historie kurzu by pak jistě potěšilo mnohé frekventanty této záslužné akce.

Kasifikace: v e l m i d o b ř e

V Praze 10.1.2009